

శ్రీ

జానకీనాయక శతకము

వేదగిరి నృకేశరి తారావళి

కోదండరామ దండకము

స్తోత్ర పంచకము

గ్రంథకర్త:

నరహరి గోపాలాచార్యులుగారు,

శమ్మిరి.

పరిష్కర్త:

శతావధాని సంస్కృతుంబ సింగరాచార్యులుగారు,

జగ్గయ్యపేట.

బెజవాడ, ఆంధ్రప్రదేశ్ ముద్రాక్షరశాలయందు

క. కోదండరామయ్యగారిచే ముద్రింపబడియె.

1932.

కాపీరైటు రిజిస్టర్డ్]

[వెల రు. 0-2-0,

మహాత్ములకు మనవి :-

భగవత్ప్రేరితుడనై వ్రాసిన యీ గ్రంథములను జదివినవా
రెల్లర కిర్యూడి నాకవితా ప్రథమప్రయత్న మని తేటపడగలదు.
కావున నిందలి దోషములను క్షమింపఁ బార్థనము.

ఈ గ్రంథరచనమునకుఁ బోత్సహించుటయేగాక ముద్రణము
నకును సంపూర్ణముగా ధనసహాయమును గావించిన నా మిత్రు
లందఱకును గృతజ్ఞుడను.

శ్రీశ్రీమమని యైనఁ దలంపక గ్రంథమును జక్కగాఁ బరిష్క-
త్రిమా శ్రీకృష్ణావధాని సంపన్నుడుంబ సింగరాచార్యులుగారికి
విభివందపములు.

ఇట్లు విధేయుడు,

గ్రంథకర్త.

శ్రీహయగోపాయ నమః

జానకీనాయక శతకము.

శా॥ శ్రీలక్ష్మీహృదయబుద్ధిగ! మనసిస్త్వాతసమ్మోదయూ
ర్తీ! లోకేశకీర్తిబుద్ధిచక్రం కృత్వా శ్రీహయగోప! జే
వా! లంకాపురనాథకరికుమారదావభ్యుదయశతభ! దృ
ష్టాలపాపిశతభక్షిపాశ్య! సకటిశా! జానకీనాయకా! ౧

మ॥ సకలాంభోధవరీతభూవలమరయోదశదోస్తర! స్త్వి
యకథాపాఠితసర్వకోకమూయవీయోనాదసామూజ్య! ర
త్నకలాపకోగ్గదలకోయో నుశిత! దీనస్థోకల్పకమూ
జ! కరీంద్రభగదా! కళగూ! కరీంద్ర! జానకీనాయకా! ౧

శా॥ సారాసాంపదేములదెలుక, నీంద్రీ నమల్ జూపలే,
దేరింగావి గుణస్వరూపు ల! ముగ్ధకోక బూ! పశీ,
దో రాకేందుకా! భవస్మృతశతకల్పబు సేవించి వే
సారు! వ సనమూ! నాదకల! జానకీనాయకా! ౩

శా॥ బాలుం డెల్లు వని చింత జనకుం డాధగిత్ విచారి చిలో
పాలోపంబులు జూడక ముతి నాహ! గాంబూజ భవ
త్రిలాసార మెలుగ పోక యిపు డె లోబిన్నిక! సేపు మో
శ్రీలోలా! సజనా ద్భి! మురారి! జానకీనాయకా! ౪

మ॥ అనుకా నీమూర్తి వ ముత్యమెలుగరాదమృగం బిహ్మారు
దోరవీంద్రపము భూమరాని, కిరి నేరక వచ్చినే నాకు? మ
స్థించి త్తెలుక భీక విడి మెలుక! జూపి, నా, సేన కో
నరదా! నీదయగల్గ భీతిమనంబా! జానకీనాయకా! ౫

మ॥ కొనియాడందగు నీ; లాసములు బెక్కుల్ గొంధముల్ జాటు, నై
నను నాలోచింపితి వాడెద, నదైక స్వవాద్యుడై
తన సుమ్మా, భవసాగరం బెరుల యీదం బేరువో? శక్తకాం
చనచేలా! మణిమాక్తికాన్వితసుభాషా! జానకీనాయకా! ౬

మ॥ వరదా! నే నొందించుకృత్యములు నెక్కు శక్యమే? కూరిక
ర్మరతిం గాల్పడి సంచరి కిడుకాద్వార్యులై భాషితు, నే
కరణి బోచెడవో యట చు విడి శంకామూలముయ్యె బరా
త్పర! నీచిత్తము నాకుధాన్యముక రేవా! జానకీనాయకా! ౭

మ॥ అరయక భాగవతంబు నుండు కృష్ణుడు ముంద దండ్రిచే
బరితాపము సహించునో? హరి! కన్నాప! దేవేశ! శ్రీ
ధర! నారాయణ! నీకు నను సుకనాథా!" యందు వేడుగ న
త్యరవాత్సల్యము జూపి విశ్రమింపరాదా? జానకీనాయకా! ౮

జ్ఞానావలంబుగను డనె. శ కాశీశమణి నే "ని
శ్రులం గానగ రాధ మాధు నిను శక్తు భీతిభోనామ" ము
ల గీతాన గ్రహించి భీషణుని. జేసి క్షిప్తా?
విలసత్కాంచనకుండలంబుచిత్రి! కయ్యా! నా దీపామకా! ౯

"భర మీశాధ, హా కలగా సుముఖు లెవ్వరిక రారంభ జె
చ్చెఱుబాడనుగ్రహా గ్రాహా, ఏ గూటి ధూ! జగన్నాథ! శ్రీ
కర!" య మంగరి సన్న కలజా నీలం జ ధారాహాసం
గరిరాజైవని గుంచి పోవవ? శుభా! గా! జానకీనాయకా! ౧౦
"హా! కృష్ణా! కరుణానిధి! భవసారా! హా! పాండవప్రణవా
రా! కారవృత్తు నాదనత్రము సుసాదత్వంబున నంధులై
యాకర్షించడలంచి, రే గు పదవిన్యోగ, ర" మ్మదత్త కం
బాకంజేక్షణ కక్షయా బాసులీవా? జానకీనాయకా! ౧౧

శా॥ గాధేయానుచరుడవై మిథిల కేగి దోవ మాంబుద్రా
పాధీకోపలశో భవస్పదరజంబుటక మహాదోష పా
థోధిం దాటి యుహల్య యెప్పటియటుల్ దోచెగదా? మేదిని
నాథా! గుప్తభుజంగసంచ మసుపల్లా! జానకీనాయకా! ౧౨

మ॥ భువుఁ డెంతేఁ బినల్లమీటలకుఁ గుడ్డుండై వడిం బట్టణం
బు నిసరించి వనంబుఁ జేరి సుగుణాభారాశివౌ నిన్నుఁ గూ
ర్చి పిరాగంబు జలించినక మదిలోఁ కెంతివ గా నిశ్చలం
బసినాశ బగు స్థాన మిచ్చి! గాదా? జానకీనాయకా! ౧3

మ॥ అరుణౌ మీదయ, వత్సలత్వ మధయం బత్వార్తిసిద్ధాశ మం
జరలాభం బభుశోమం బచలత్వశ్చైర్వ్యంబుల గాంచి ర
ద్ధిర! వ్రహ్మవిభీషణేభ్యుదదాభీశాత్మజాహల్యలుఁ
సురపూజ్య ముల్లంఘ్య వ్రహ్మసామసాక్షుల్ జానకీనాయకా! ౧౪

మ॥ అడవిలో తాచర స్వి కళాతల మెయ్యారల్ జపుల్ జూచి తె
చ్చెడి పల్లవంబు చి నొకటికంటె బలించి దాస్యంబు నే
ర్పడఁ ప్పించి యుచు నాభ్యుపధిచాభిగ్య బుగా భక్తు చే
ర్పడగాఁ జేసితిగ నె భక్తువన గా! జానకీనాయకా! ౧5

మ॥ ఉరగంబే సుఖతల్పు నూరిన నా కుచ్చార్థ మాపక్షి సు
స్థిరమా వాహన మ్యద్యుచ్చిష్టలభిం గు ర్చినౌ చక్రిమే
వరశ స్త్రోతమ ముని వాన మిది నె భక్తుల్ నరు జేరనే
ర రటం చేరితివాళి సుఖాదు గనె నారా జానకీనాయకా! ౧౬

శా॥ ఈనే ప్రాణకయ్యున్ బలముఁ దాసి యుపేక్షించునా?
యే వైకింకలను చూచి నీ తీనే నీద? చిత్రముణి
శ్రీ విభౌ, నీ పదముచెనా? యిటులు బేచికోరువ్యాపార మీ
వే వాచి నిరంజనము నె గాఁడెరుఁబె? జానకీనాయకా! ౧౭

మ॥ నరమాత్ముఁ డెఁబోయ శిశువునకుఁ జేర్చి యుష్మత్పదా
భిరతిం గూర్చుము చాలు స శిశువుల బెఱచి రువాడె రమా
వర! యుష్మచ్ఛగర విగ్రహము నాచి గావె సుసారనా
గిరి ము దాటుదు న శ్రీరఘజులకు! జానకీనాయకా! ౧౮

మ॥ అహిరాక్షయ! ఘంటె లేనియెడ గ మా! సీగునామం బుమా
సహితుండై శివుఁ డెరిసేము జన, పాద మామూర్త భక్తిధూ
ర్వహు తె ట్లభ్యసనంబున గురు సుగీవాంభాస్థినిధుల్ మాహా
మహిమల్ గల్గున డెల్లు దివ్యమణిగర్భా! జానకీనాయకా! ౧౯

మ॥ నిను గీర్తింపఁగ విద్య నేర్పితిని గానీ పొట్టకోసంబుగా
దు, నిరాకాంక్షితబుద్ధిచే నినుదలంతుంగాని లోకంబులో
ఘనఁడ౯ పేరు వహింపఁగాదు, భవమోక్షప్రాప్తికై పూజఁ జే
తునుగానీ ధనవాంఛఁ గాదు శ్రితబంధు! జానకీనాయకా! ౨౦

మ॥ అయియో దీనజనాఘపోషకుఁడవీవై యింతకార్యమా
రయుచున్నం దమదాసవర్గ మెటు జేరబోవు? నన్యోడు వ
చ్చి యెవం జాడుకొనంగలండు? కరుణా జేపట్టి రారమ్మి లె
మ్మి యనాఘం గడగంటితోఁ గనుమి స్వామి! జానకీనాయకా! ౨౧

మ॥ తనువు విడచుకాలయం దఖిలసంతాపంబులు గూర్పు బం
ధనముల్ కంఠమునం దగిల్చి యుచుదూతల్ లొంగ జిత్తభ్రమం
బున “నారాయణ! వాసుదేవ!” యని సజ్జోధిచుభాగ్యంబు గ
ల్గునా? లేదో? యిపుడే పఠితు శుభవార్తకు ల్ జానకీనాయకా! ౨౨

మ॥ దొర వీ, కను ద్వదాశ్రితుండ, నని యెంతోయాసచే వేసవే
లరయక పేషముక ధరించితి న దేలా మెచ్చ వీవేసమే
కరుణాన్ధీ! తుది వేస మింకనయినం గాంక్షించినట్లెల్ల, వ
ద్దు రహిత పేషంబు మానుచున్న సుఖనొడుక జానకీనాయకా! ౨౩

మ॥ నిను సీశుక మనసారఁ గన్గొనట సాక్ష్యంబుగాఁ దోచె యా
వనమా కొంత గతించె దేహము మహావాతాహతక భూమియం
దును వాల్ తాళఫలంబురీతి నెపు డేదోవేళ భూపతమొం
దినఁ బై కేసుఖమందగల్గుదు? గృహాన్ధీ! జానకీనాయకా! ౨౪

మ॥ తనువుం బోతిముగా నొనర్చి దృఢచిత్తంబక ధ్వజం బెత్తిన
జ్వనసంగం బను పెందరెం దిగిచి నిష్ఠానక్తి యక మారుతం
బును జేకూరిచి జ్ఞానదాగ్ధుని నం బో బో భక్తి యక నావికేం
దునితోడొంది భవాన్ధి దాటి సుఖయంతక జానకీనాయకా! ౨౫

మ॥ పరమాత్మా! భవబంధభేదినకళాప్రేక్ష్యశీలా! దయా
కర! నీనాను మహర్షిశంబు జపహం గావించు భవ్యాత్ము లె
ల్లరు నత్యవ్రతధారులై జగము లేలంబాలు తేజంబుం గాం
చిరటం చందరు పండితుల్ నతతమక శ్రీ జానకీనాయకా! ౨౬

మ॥ వినుతుల్ సేయదనున్న నావిబుధులే వేదాంతశాస్త్రంబు లె
ల్లను శోధించి నుతింకనేర రసంగా తాల్యప్రధానుండు స
జ్జనదూరీకృతచిత్తుఁడీ కుజనుఁ డోజ్జ సన్నుతుల్ సేయఁ జా
లునె? దీనావనశ్చభూజ! కరుణాభూ! జానకీనాయకా! ౨౭

మ॥ సనుచిత్తత్వము శౌంఛికారణము, నిశ్శంకస్వమే మోక్షమా
ర్గము, సద్భక్తియె సాధనోత్తమముగాఁ గన్పట్టి న్యాయంబు స
ర్వము నత్యంతవిషాదసంఘటకమై భ్రంశంబుఁ జేయూర్పు స
త్యమును మ్మింతయు నీలనీరదశుభాంగా! జానకీనాయకా! ౨౮

మ॥ భవభారంబు హరించి హస్తగుణసంబంధంబులం బాపి చి
త్తవిషాదం బుపసంహరించియుఁ బ్రశస్తంబాగతిఁ భక్తిభా
వవిశిష్టాత్ముఁడేయుభార మది నీనైఁదెట్టినాఁడ౯ రమణ
భవ! సర్వంబునకుఁ సమర్థుడవుగాదా! జానకీనాయకా! ౨౯

శా॥ నాచిత్తం బహుదాంగ, తోడి పడియుండు గామలోభాదిడం
బాచాయల్ ముపమే నుక భవము మాయంజేసి, రవ్వారి సం
ఘాచారంబులు మాపుమాపి చుల మోసాగేసియు గొట్టి న
న్నేచందంబున బాగ చేసెనవొత్తండి! జానకీనాయకా! ౩౦

మ॥ కుజనుల్ సజ్జనులందు నీనుదిన సంకోచింపఁగానేల? భూ
మి జనింపంగల జీవకోటిలను నెమ్మింబోయిపొక్కి డ వ
ర్జిజనప్రాప్తన మూఁకింపుచు తేరీ పోవఁగా డయి లో
గజరాజస్తుతి! నీవు ద్భాగ శుభాంగా! జానకీనాయకా! ౩౧

మ॥ అసలే లేదని చెప్పు వడ్డి కింక లో నాసిండువాఁ డారయక
వసుధం గల్లునె? దర్శనంబె యెసఁగక బాధించు ని న్నెట్లు లిం
క సమగ్రేష్టఫలప్రదించు నని చక్కఁ నమ్మఁగా నొ, నుభా
రసమాఘోషచోపలాస! విభవేంద్రా! జానకీనాయకా! ౩౨

మ॥ నిను సేవించు భాగ్య మబ్బుదనున నే నెంతప్రాప్తించినఁ
విశ్వా? లేక చెప్తులే విసంబజవాకో? విద్వాంసులం గావఁగాఁ
జనినావో? యటుగాదు కాదు జగదీశ! దుష్టం డం చెందితే
మొ? నవాంభోధరదేవ! దాసుడను జ మ్రొ జానకీనాయకా! ౩౩

మ॥ జననంబందగఁజేసి భూమిని, సుధీసాంగత్యహీనంబు జీ
వన మిప్పించి, యనేకరీతుల వృథావాంఛాఫలాధానుభూ
తినిఁ గల్పించి యిటల న్న వృజినవార్ధి దోత్రువయ్యా దయా
వనధీ! యం చని పిల్వవ ద్దనదో? దేవా! జానకీనాయకా! 30

మ॥ మహి రంగావని, యంబరస్థలము రమ్యంబౌ గుఱారంబు, భా
నుహిమాంశుల్ దివిటీలు, శైలతరు లెన్నో చిహ్నివర్ణంబు, లీ
యహముల్ రాత్రిలు బెదిరస్కరణు, లుద్యత్సాత్రిధారుండ వీ
వహహ! లోకము నాట్యసంఘ మొకొ? శ్రీహ! జానకీనాయకా!

మ॥ “ఇక నిన్నాళ్ళకు దర్శనం బిడుదుఁ జమ్మి చక్కఁగానుండు పొ
మ్మకుమారా”యని పల్లెదో? నిజముగామోమోటమేయుంచి యో
పికతోఁ బోతువా? కాదు లేదనిన నీవే చెప్పు మింకెవ్వ రే
లికలై దీనుల మమ్ముఁ బోచెదరు హాళిక జానకీనాయకా! 31

మ॥ అకలంకాత్మసుఖంబుఁ గన్గొనక తృప్తాపూరితంబైన తా
కికకృత్యంబున సంచరించు చఘసక్తి దూల్పు నీ భక్తిభా
వకలాపంబు హృదంబుజాతమునఁ బెంపంగల్గు మార్గంబు రో
యక కట్ట! చెడుతో? వబోతిఁ బశువత్తై జానకీనాయకా! 32

మ॥ పతితుల్ వేలకొలది మీచరణసేవం జేసి సమ్మోహనం
తతి స్వప్నంబున నైనఁ గోర కఖిలార్థం బీవ యం చెంచి యు
గ్రతఁ బోనాడి భవద్దయారససమగ్రత్యంబునన్ మోక్ష మొం
ది తుదన్ సౌఖ్యముఁ జెదియుంజిరట గాదే జానకీనాయకా! 33

శా॥ కామధ్వంతము నన్నుఁజట్టి విడువంగఁబోక సుజ్ఞానదీ
పామోదంబును బొందనీయక నీనుం బ్రార్థింపఁగా నీయ కు
భామకో? ధముఁ గల్గజేయు నిది వెదయ్యంబు నాపాలి కి
స్సీ! మాయంపుము గామభూతగరిమన్ శ్రీజానకీనాయకా! 34

మ॥ అఖిలాజండకటాహసంభరితజీవా వాసదేహంబులం
దు ఖలుల్ సజ్జను లంచు భ్రాంతిఁగొన నెంతో భేదమే కల్గెడున్.
నిఖిలాంతర్ముడు వాసుదేవుఁ డనుచున్ వీక్షింప నిత్యంబు జ్ఞా
నఖనీభావము సర్వసామ్య మిడు నెన్నన్ జానకీనాయకా! 35

మ॥ పరిశీలింప భవత్ప్రభావ మెవఁ డోపంజాలుఁ? గాంక్షించి యె
స్వరు నీదాస్యముఁ జేయుచుండుమరు దేవా! వారినే భిక్షు లె
ల్లరిలో శ్రేష్ఠులఁ జేసి జోలె నిడి “మేలే” రా చంక కీబుర్ర నీ
కొఱకే దాచితిని దీసికొమ్మనద వాక్కో? జానకీనాయకా! ౪౦

మ॥ ఆరచే! మూర్ఖుడనైతి నీవలనఁ ద స్పావంతయుఁ లేదు శ్రీ
హరి వఱ శబ్దము గంటఁగొట్టినటులే హాళి భవనించుం బురా
ణరహస్యంబుల నట్టియర్థములు గానఁ లేక కష్టంబు శ్రీ
హరియే కూర్చెనఁటన్న మూర్ఖ్యమది గాదా? జానకీనాయకా! ౪౧

మ॥ మనసుఁ వాక్కును దేహముం గడఁగి సమ్యగ్గీతి సంశుద్ధిఁ జే
సి నవాంభోజపత్రాక్షు నిచ్చు మదిలోఁ జింతించి నిండాదుభ
క్తిని మూడారువిధాల వర్తిలి “నమస్తే దేవ! పక్షింద్రవా
హన”యంచుఁ వినుతించువాఁడె సుజనుండో జానకీనాయకా! ౪౨

మ॥ వెయివేల్ గోరఁగఁజాల నేది యెటు లుద్విం బోయినంగాని నీ
దయ నాపైఁ బ్రసరింపఁజేసి భవయుం దాటింపు, మాపిమ్మటఁ
బయిరాగిం బానశించినఁ సరే మహాభాగ్యంబుగా నెంతు, నిం
తయు స్వాంతంబునఁ జింతనైకొన ననంతా! జానకీనాయకా! ౪౩

మ॥ భరితోత్సాహము భక్తిపూర్ణమగు విద్వత్సంస్తవం బెంచి సు
స్థిరలక్ష్మీవిభవాభిరామ మగు మూర్తిం దాల్చి నిత్యంబు వా
రరుదండఁ బహులీలలన్ సలిపె దారా! దిక్కులేనట్టివా
రి రవంతైనను జూడ విద్ది సరియా? శ్రీ జానకీనాయకా! ౪౪

మ॥ మునిసంఘంబు లటల భ్రాంతిపడి మున్నుండే భవత్సేవఁ గై
కొనెనో కాని నిజంబుఁగన్గొనిన టక్కుల్ జేతు వారార! “ద
ర్శన మీవే కరుణానిధి!”యనినఁ జేరఁ రావు కానీ సుసా
ధనమై తారకమంత్రీ మున్నయదిగాదా? జానకీనాయకా! ౪౫

మ॥ ఎవ రేకర్మ మొనర్చిరో వెనుక నేయే భ్రాంతులం గాంచిరో
యవియే పాల్పడు సర్వకాలములయం దన్నట్టిమాటే నిజం
బవితర్క్యం బగునేని దానజను లెట్లాహ! పురాకర్మబం
ధవిధుల్ ద్రేంపఁగలారు నిక్కమదిగాదా? జానకీనాయకా! ౪౬

మ॥ గడియల్ జాములుఁ బక్షముల్ ఋతువు లేగం బ్రాయమా పోవఁజొ
ప్పడె, నీ రింక జలాశయస్థితమహావైసారిణంబుగ స్పృశిం
చెడు గాలం బలు ఘోరమృత్యువు కరాసిం బూని వెన్నంటె నీ
కడ కేఁ జేరితి నెట్లు గాఁడదో? శుభాంగా! జానకీనాయకా! ౮౮

శా॥ బాలశ్వంబునఁ జేయుకృత్యములు జెప్పంజాల నే నిక్కుడే
వేలుగ లక్షలుఁ గోల్లొనంఖ్యలుగ నర్విగ ఘోరపాపంబు లే
వేళంజేసితిఁ జేయుదుంటి నిఁక నీవే దిక్కు దేవేశ! య
బ్జాలోలా! వరదానశీల! మణిభూషా! జానకీనాయకా! ౮౯

మ॥ ఇదిగో దైర్యములేనివాఁడ నని ముందే తెల్పితి నిత్య మె
య్యదియో శిక్షవిధానశోధితుని జేయం జాతు వద్దానికో
పుదునా? పిచ్చుక శస్త్రప్రాతమున కేపోల్కి నిలంగల్లు? న
ట్టిదియే నాదు మనఃప్రవర్తనము దండీ! జానకీనాయకా! ౯౦

మ॥ అవని దోవనుబోవుమానవుల నాహ్వానింపఁ దోడ్తోడ వ
చ్చి విచారించురు డేగులాభములు, నీచిత్తంబుమాత్రంబు “మా
ధవ! గోవింద! హరే! మూరాంతక! పరాశక్త! సర్వధర్మైకమూ
ల! వరం దేహి” యటం చినం గరంగ దేలా? జానకీనాయకా! ౯౧

శా॥ కండల్ బేపులు రక్తమాంసములు దుర్గంధాస్థిహూటంబులున్
గుండల్ సంధులు జుతునయుతమలక్ష్మీదీప్యతగ్ధంధులుగ
మెండై నీచపువాననం గొలుపు నీమేనక మది స్నమ్మఁ గో
దండోద్భాసితవామహస్త! రిపుహర్తా! జానకీనాయకా! ౯౨

మ॥ వయసా? క్షీణముగాఁదొడుంగె, నిఁక నీవా? కానరావైతి; వే
ది యుపాసించుట కెంతకాల మగునో? దేవా! కడంక నిరా
మయముగ నిష్కలుమంబునైన తమ నామధ్యనమంజేతు నే
మయినం జేయుము సూర్యవంశవరజన్మా! జానకీనాయకా! ౯౩

మ॥ ఇపుడా స్నేహము నీకు నా కరయఁ దండీ! సాక్షివై యెప్పి నీ
వెపు డేరూపముతోడ నేతనువులం దెల్లండినం గాని యొ
క్కపుడైనక విడిపోక నిగలిసికాదా? జీవుఁడొప్పారు ని
ట్లు పరుంగా నను నెంచనేటికి? దయాళూ! జానకీనాయకా! ౯౪

మ॥ పరిపూర్ణుండ ననాథనాథుడవు శుంభచ్చార్మవీర్యపాతా
పరిపుస్తామకురంగసింహామవు నాపైఁ బ్రజ్జ్వలం జూప ను
స్థిరదీనావనబద్ధకంకణుండనం దీహించు నీకీర్తి ధీ
వరు లేరీతిఁ బ్రశంససేయుదురుదేవా! జానకీనాయకా! ౧౧

మ॥ కలికాలం బను చీకటిఁ దిగి దుఃఖవ్యాతసంపాతవి
హ్వలదారాత్మజవి త్రభృత్యపశుగేహరామకల్లోలసం
కులసంసారమహాదధిం బడి కడున్ యోధించి ని క్షేడికన్
విలసద్దివ్యకరావలంబ మిడ రావే! జానకీనాయకా! ౧౨

మ॥ భువి పాదంబులు, శత్రుపాళి కుధరంబుల్, సంద్రముల్ కుక్షి, చం
ద్రవివస్వంతులు నేత్రముల్, తరులతారామాలి రోమాళి, ద్వీ
పవతుల్ నాళ్ళు, శిరంబు స్వర్గమగు, నీభంగిన్ భవద్దివ్యరూ
పవిలాసంబు జగంబు సర్వముఁ దలంకన్ జానకీనాయకా! ౧౩

మ॥ ఘనదార్పిన్యని గౌరవింపట యనంగాఁ బ్రీతియా నీకు, భూ
జను లైశ్వర్యసమేతునే ప్రియమనీషం జూచి భావించుకొ
ని నిరాధారుని జూడనెంచ, రిగుటన్ నీకన్న దిక్కేరు లే
రనిసం బోవ వదేమి? పాక్షికత యేలా? జానకీనాయకా! ౧౪

మ॥ భయమేలా? యిక నిక్క మే పలికెదన్ స్వామిత్వ మిట్లుండునా?
వయిమాటల్ గరుణాసముద్రుఁ డని చెప్పన్ వింటిఁగా, కేల రా
వయి తెన్నుండు ననాథు నన్ను, నిక నే నస్మత్పరీతాపమం
తయుఁ బోన్ద్రోలి యశంబు నిల్పుకొనరాదా? జానకీనాయకా! ౧౫

మ॥ పరదానోద్యమకంకణుండ, వఖిలాపద్భంధురత్నంబ, వా
శరజాలాటవివహ్ని వైస నిను హృత్సంస్థానమం దుంచెదన్
నరులన్ వేడ మనంబుగొల్పుదు, మహానౌ కాధిరూఢుండు సా
గరముం దాటుచుఁ దెప్ప వీడఁడె? శుభాంగ! జానకీనాయకా! ౧౬

మ॥ ఒక గ్రామంబునకుం బథంబు లవి యెన్నో కల్గుచందాన న
త్యకలాపూర్ణుని నిన్నుఁ జేరుటకు శాస్త్రబ్రహ్మ ముప్పారె భ
క్తికలాపంబునఁ జేసి కొంద అనురక్తిం గొంద తాత్పర్యభూ
తికులై కొందఱు నిన్నుఁ జేరి దయాబ్ధి! జానకీనాయకా! ౧౭

మ॥ మతిహీనుం డనఁబోక సత్యముఁ బరామర్శించి తత్త్వార్థ మా
దృతి నొక్కించుకఁ దెల్పి పొ మ్మనిన నిం కెట్లగుదుం, జక్కరం
గుతుకత్వంబున మెక్కుచీమ యెటకేగు రాఘవా! నా కిఁ కే
గతియైనక సరె నిన్ను వీడ నఖలజ్ఞా! జానకీనాయకా! ౬౨

మ॥ కరుణం జూడకయున్న భూమి రజమా, ఖద్యోతిమా హేళి, సా
గరమే స్థండిలభావ మొందును, భవత్కరుణాభాగ్యంబు గ
ల్గ రజంబే భువియా, మిడుంగుఁబురువే ఖద్యోతుఁడో, స్థండిలం
బరయా నిండుసముద్ర మానుగద! దేవా! జానకీనాయకా! ౬౩

మ॥ శతముల్ భాగవతావచారములు నిచ్చల్ జేసితిం భక్తసం
తతులన్ మానసవాచికక్రియల సత్యంతంబు దూషించితిక
మితిలే కిట్లు మహాపరాధము లు స్వామీ! చేసితిక మీఁద నా
గతి యెట్లో? రఘునంశసాగరశశాంకా! జానకీనాయకా! ౬౪

మ॥ జగతిక జంగమసంతతుల్ బహుగతిక జన్మంబులం గాంచుఁ గా
ని గుణాతీతలసత్రభావు సుజనానీకస్తుతుక నిన్నుఁ గాం
చుఁగ లే దెద్దియు, మానుషత్వ మఖలేశా! దుర్లభం బట్టిదా
ని గనన్ లాభ మదేమి నిన్నుఁగనఁడేనిక? జానకీనాయకా! ౬౫

మ॥ చిదచిదూ)కవిశేషభాసురమహాశీలంబు బెంపారన
త్యదయాదీక్ష వహించి దాసజను లత్యంతంబు సేవింప న
ర్వదిశల్ రత్నకీటకాంతుల రహింక లక్ష్మీలోఁగూడ నా
మదిఁ గన్పింపవె యొక్కమాటు గుణధామా! జానకీనాయకా! ౬౬

మ॥ కనదంభోరుహనేత్రీ! దుర్దిన మనంగా వేటుగా నుండునా?
ఘనమాధుర్యరసప్రవాహకలనాగంభీరమా త్వత్కథా
శినిఁ గీర్తింపనినాఁడు దుర్దినము నానీకప్రియుక మబ్బు గ
ప్పిననాఁ డెట్టులు చుర్దినంబగుఁ గృపాబ్రీ! జానకీనాయకా! ౬౭

శా॥ ఏలోకంబుల నేగృహంబుల మ తేయేజాతులం దెన్నిజ
న్మాలం గాంచినఁగాని మీచరణపద్మధ్యాససాభాగ్యదం
బౌ లాభం బెడఁ గూర్పు మద్ది సుఖదంబై శాశ్వతానందల
క్ష్మీలీలానుభవప్రభావ మొసఁగుక? శ్రీ జానకీనాయకా! ౬౮

మ! 'తలిదండ్రుల్ హితులుం గుమారుల'ను బాంధవ్యంబు వ్యర్థంబు, జీవుల నానూర్యతనూజుఁ డీడ్చుకొని పోఁబో "వద్దవ"ద్దంచు నావల నెవ్వారును నిల్చిలే రపుడు నీ బాంధవ్యమే దిక్కిఁకే వలపుల్ నామదిఁ గల్గ జేయకుము దేవా ! జానకీనాయకా ! ౧౯

మ! ఒకఁడే యగ్ని సమస్తభూజములయం దొప్పరి దా నగ్నిమూఁ ఘకభూజంబులనుండి వెల్వడువితానన్ సర్వదేహంబులం దొక నీవే తగి సాధురూపముల నోహణ! నీతృభావంబు నొక్కొకమా అన్భుత మొందఁ జూపెదవు జు మ్మా జానకీనాయకా ! 20

మ! గురుశాస్త్రంబు లనేకముల్ గల, వనేకుల్ దావనశ్రేష్ఠు లాదిరహస్యంబు లెఱుంగఁగల్గిన మహాతేజోవిశిష్టుల్ గలా, రరరే! వానికి, వారికిం, చెలియనేరకరాని నిరూప మెవ్వరు నాబోంట్లు గనంగలారు? నుతదేవా ! జానకీనాయకా ! 21

మ! తపసుల్ దానములున్ మహాక్రితుపులుఁ ధర్మంబులున్ సంపదల్ జపముల్ వేదవిధానముల్ విఫలముల్ సర్వాశ్రితవ్రాతదాన్యపరాధీనుఁడవైన నీపదములం దర్పింపఁజేసిక రమాధిప! దీనావనబద్ధకంకణ! దయాభీ! జానకీనాయకా ! 22

శా! ఏకల్పాంతరమందుఁ జేయఁబడు దోషేచ్ఛల్ గుమింగూడెనో? యేకర్మాశి ఫలంబు లందుకొనెనో? యేపాపముల్ దూకెనో? యేకార్పణ్యము గూడెనో? యెఱుంగ, నా కీయైహికంబైన చీకాకుం గూర్తువు నైఁచు తెల్లు? వసజాతూ! జానకీనాయకా ! 23

శా! కాయల్ గాయఁదొడంగె హస్తములు మౌర్కక లేక, హా! నల్లబండామెం జిత్తము చింతసేయుచు, ద్వదీయంబౌ స్వరూపం బదేదీ యొక్కింతఁ గనక బ్రపంచమున నెంతే జాడలక వేచి కండ్లా? యెఱుఁబడసాగె గన్పడ విదేలా? జానకీనాయకా ! 24

మ! ధరణి స్థావరజంగమాకృతులచేతన్ వెల్లు దీ వండ్రి నిగ్భకయోగాస్వతు లైన నీతనువు పుష్పంబో? ఫలంబో? మహాగిరియో? ధేను వొకో యటంచు మదిఁ దర్కింపంగ నేఁ జాలనీ స్ఫురదాకారముఁ గానిమిపుము స్వయంభూ! జానకీనాయకా ! 25

మ॥ ఒకచో దుర్విధి నీదు భక్తుఁ డతిదుష్టుడంతఁడే యైన రో
యక వానిం గృహజూచి తీరెనపు నీవాటంకముల్ బాపి, బా
లకుఁ డాటంగల కూర్చి నేమని చెనల్ గన్పించుమిన్ బావిలో
వికి జారం గని తండ్రి తీసికొనకున్నే? జానకీనాయకా! 2౬

శా॥ నీస్వాధీనమొనర్చి జీవితము, నిన్నే విష్ణు బూజించి నీ
తై స్వాత్మార్పణఁజేసి భూతములయిక్కల్ నిన్నుఁబ్రా జూచు ము
ఖ్యస్వాభావకతక వసించుట యశక్యం బయ్యె, నీవైన దం
డీ! స్వాధీనముఁజేసికొ మ్మఖలముక శ్రీజానకీనాయకా! 2౭

మ॥ అయ్యో, చర్వితచర్వణం బగుట నా కాయర్వ్యయంబాయె, శ్రీ
దయితా! త్వచ్ఛరణారవిందయుగళభ్యానామృతాస్వాదని
ర్భయయోగంబు లభించఁజేయు మనుచుం బ్రార్థించితిక సమృత్తిం
చి యథాసౌఖ్యముఁగూర్పు మింకనయింక శ్రీజానకీనాయకా! 2౮

మ॥ అనఘా! భక్తి కొఱంతయైన భవదన్యజానురాగంబు బా
మ్మనినం బోవునె? బిడ్డయూఁకలికి మాండవ్యంబైన దన్యాతకుక
స్తనముల్ శుష్కములానె? తప్ప చెట్టులైన నన్ను రక్షింపఁ బా
వననామా! నిఖిలావసరమణసేవ్యా! జానకీనాయకా! 2౯

మ॥ సతతం బీజగమం దనిత్యతను సంస్థాపించి చిత్తంబు నీ
ర్గతమోహాధ్యనసాయముక సుజనసాంగత్యైకశుద్ధంబు ని
ర్జితవైషమ్యముగా నొనర్చి దనుజారి! “యాయు రన్నం వ్రీయ
చ్ఛతీ”యక గార్హస్థ్యముఁగల్గఁజేయు హఘలేశా! జానకీనాయకా! ౩౦

మ॥ జను లాత్మీయములైన కృత్యము ల వేచందాన నున్న మహా
ఘనకార్యంబు లటంచు నెంచెదరు ‘దాఁ గాంక్షించు స్త్రీ’రంభ, ము
న్నినదే గంగ’ యటన్నరీతి నిజముక పీక్షింప రింతైన నో
యనఘా! సత్యవిచారు లెట్లవుదురయ్యా! జానకీనాయకా! ౩౧

మ॥ వరకర్మాభ్యసనంబులేదు, ఋతవాగ్వాల్లభ్యముక సున్న, భ
క్తిరసంబా? యనలే కొఱంతయగు, సద్ధియుక్తియున్ నాస్తి, సు
స్థిరవిద్యామహిమంబు శూన్యము, నమస్తే యంచుఁ జేదోయి మో
క్షార్థి రహిం జాగిలి మ్రొక్కుటే పనిగదా శ్రీజానకీనాయకా! ౩౨

మ॥ జపమా వేదవిచారమా విపులమా చాతుర్యమా నిత్య స
త్యపరాధీనతయా యదే నొకటి కద్దా? నామదిం గొత్త వి
చ్చపువాఁడెప్పుడు బొద్దెఱుంగనిగతి నద్భుక్తిఁ బ్రార్థింతుఁజూ
చి వరీక్షించెదవేని లవ్వగలనా? శ్రీ జానకీనాయకా! ౮౩

మ॥ ధరణి మాదృశదీపరక్షణమే నీదాక్షిణ్యముం జాటుఁ ద
త్త్వ రహస్యజ్ఞుఁ బోయిమెంతటిమహత్త్వంబాను, మేఘుండు భూ
రి రససాగ్రవముఁ బైరపై నిడినఁ గీర్తింపంబడుంగాని, సా
గరమందుఁ గురిపింఁ లాభమే శుభంగా! జానకీనాయకా! ౮౪

మ॥ నీవే తల్లివి దండ్రివి గురుఁడవు, నీ వేవివద్దాంధ్రుం,
డీవే నాయిలువేల్పువు, నిజముగా నీవే సఖుండు, బ్రభుం
డీవే, సంపద లీవే, మేడుగడ లీవే, నిన్నుగా కన్య మిం
కేవేళందలకింపఁబాల గతి నీవే జానకీనాయకా! ౮౫

మ॥ ఇదమితం బనిచెప్పఁ జాలుదురె బ్రహ్మేశనవృత్తాంతకా
ది దిశాధీశు లహర్నిశంబును మహాధీయక్తులై వేదముల్
మదిఁ జింతించి భవస్మహత్త్వము జగన్మాయాగతభ్రాంతిఁ గాం
చెద, రే నెంతటివాఁడఁ జెప్పట కింక శ్రీజానకీనాయకా! ౮౬

మ॥ ధరపై వీడు జనించు వీనిమన సత్యంతంబుఁ గాతన్యమం
దిరహాసేమొయటంచఁ బూర్వమున నెంతే బర్వతారణ్య సం
చరణాభ్యాసముఁ జేసిరాడ విపు డీశా! నాగుభాగ్యంబు ను
స్థిరమై పండె వసింపు మింక మదిలో శ్రీజానకీనాయకా! ౮౭

మ॥ ఉదయం బస్తమయం బటంచు నెపు డెంతోతుష్టిమైఁ జూచు చుం
డెద నాకాయువు బోవుచుండు పెఱుంగఁ, నీగాధలం బ్రాద్దుఁబు
చ్చు దరాబా నెటు? గామ మోహము లుదంచద్రీతి బాధించు
దీనదయావాదిధి! మూఢ చిత్తుడనుగానఁ జానకీనాయకా! ౮౮

మ॥ నిగమంబుల్ స్మృతులుం బురాణములు నిర్ణీతార్థవేదాంత మా
వగిఱిం దర్కమా న్నై వ్యాకరణ మాపై వ్యంగ్యశబ్దధ్వని
స్థ గుణాలంకృతు లెల్ల జాలవు వధత్తత్త్వ బువర్ణింప వె
ట్టిగ నే వాసెడు బద్ధేయిల్ నిలుచునేశ్రీ జానకీనాయకా! ౮౯

మ॥ ఒకటేరితిగ నిట్లు కోరెదపు మేలో యిద్ది సీకంచు మె
 చ్చక పోపొమ్మన నేమిసేయుదును వాచాలత్వమే నాదుజి
 హ్వాకు నై సర్గికకృత్యమయ్యెను మిమూఁ వాంఛింప కెవ్వారిఁ జే
 రి కరంబుల్ ముకుళించి వేడుదు నయో శ్రీ జానకీనాయకా! ౯౦

మ॥ భవదంఘ్రిద్యయిఁగొల్వఁగల్గినయెడఁ భ్రాంతుల్ గలంగించినఁ,
 సువిరాగఁబు జనించి చిత్తముఁ గడుఁ శోధించినఁ, భూజనం
 బవివేకం బనినఁ, వివేక మనినఁ, హర్షఁబుఁ గోల్పోయినఁ,
 శివముల్ గల్గిన, సమ్మతంబులెయ్యఁ శ్రీ జానకీనాయకా! ౯౧

మ॥ మును నేఁ గాంచిన జన్మ లెన్ని గలవో? ముఖ్యంబుగా నందుఁ జే
 సిన దోషపక్రకరం బదెఁత గలదో? చింతింప నవ్వానితో
 నెనయకా జన్మ లిఁకెన్ని గల్గునో? మురారీ! నీవు మన్నింపఁ జూ
 చిన న న్నవ్వి చలింపఁ జేయఁగలవా! శ్రీ జానకీనాయకా! ౯౨

మ॥ ఘనదారిద్ర్యకృశుండు దీర్ఘమున కేగఁ రాలు వర్షించురీ
 తిని బేరాసకు నైదు లంకణము లర్థిం జేయఁ బథ్యంబు నం
 దును జొన్నన్నము బ్రాప్త మాకరణి నిన్నుం గాంచ యత్నింపఁ జూ
 చిన షడ్వర్ణము సాగనీయ దకటా! శ్రీ జానకీనాయకా! ౯౩

మ॥ కనియో కానకయో మత్తెట్టులొ యనేక కూర ఘోరాఘ సం
 జన నోద్దేశ్యములం జరించి కడునై చ్యం బొంది లోఁ గుంది దా
 సుని దోసాలకు దండమే సరి యటంచుఁ హస్తముల్ మోడ్చి చే
 సిన తప్పుల్ క్షమియింప వేడితి నినుఁ శ్రీ జానకీనాయకా! ౯౪

మ॥ వినయం బబ్బిన విద్యసున్నయగు, సద్విద్యావివేకంబు లొ
 ప్పిన శాంతిస్ఫురణంబుగల్గ, దది పాప్తింకఁ సదాచారవ
 ర్తనముం గల్గకయుండు, నయ్యదియుఁ బ్రాప్తం బైన సంపత్తియుం
 దనరంబో, దిక భక్తి దుర్లభముగాదా! జానకీనాయకా! ౯౫

మ॥ పలుమాటల్ పెనుమార్గముల్ బహులసద్భావంబులుఁ గ్రంథముల్
 గలరీతుల్ బుధు లానతీయ నవి యాకర్షించి కర్తవ్యతాం
 కలనం బేమరి యెట్లొ నీ దయమహోత్సర్గంబుచే భక్తిఁ జే
 నీ లసత్సృఖ్యముఁ గాంచినాడ నిపుడే శ్రీ జానకీనాయకా! ౯౬

మ॥ మెఱుపుల్ దంతికరాంతముల్ శకటనేమి ప్రాభవంబుల్ జలా
క్షరవిన్యాసము లైనదేహవనితాగారంబులక నిత్యమం
చు రహి వాదములాడి కాలమువృథా శుష్కింపఁగాఁ జేయుదుం
జిరసౌఖ్యంబు గణింప నేరనయితక శ్రీజానకీనాయకా! ౯౭

మ॥ ప్రికటోర్విధరసానునిర్గతమహాంభస్సోతముక నీచవా
టికలోనం గల నీటిజాలుఁ జదలేటిం జీరి తద్రూపనా
మకముల్ లేక సమత్వ మొందినటు లాత్మజ్ఞాను లజ్ఞాను లే
రికి నైనం దమసేవ తుల్యమెకదా? శ్రీజానకీనాయకా! ౯౮

మ॥ కరుణాసాగర! నీ కృపామహిమ వక్కాణింప శక్యంబె? ము
ష్కరచిత్తుండని యేవగించు కొన కేఁ గాంక్షించువృత్తుంబు లీ
వరుసం బూర్తి నొనర్చి తింకఁ గవితావామాక్షిఁ జేపట్టి సు
స్థిరఁ గావింపుము, నన్ను జేవిడువ కో శ్రీజానకీనాయకా ౯౯

మ॥ జను లీతండు మహాత్ముఁ డంచనుటకో సత్పూరుషుం డంటకో
ఘనవిద్యానిధియక సుకీర్తికొఱకో కాదిట్లు సదృశి చే
తన నేనీ శతకంబు వ్రాసి తమపాదద్వంద్వమం దర్పణం
బానరంజేసితి సత్యమియ్యది దయాళూ జానకీనాయకా! ౧౦౦

మ॥ హరి! వైఖానససూత్రజాతనరసింహాచార్యసర్వాంబికా
వరపుత్రద్యయిలోన నగ్రజుఁడు గోపాలాభిధానుండు త్వ
చ్ఛరణాంభోరుహదాసదాసుఁ డఘనాశప్రీతి ని స్కూర్చి సు
స్థిరుఁడై వృత్తశతంబు వ్రాసెఁ గొనుమీ శ్రీజానకీనాయకా ౧౦౧

కా॥ శ్రీమత్తమ్మరవట్టణాధిపతియై! సీతావధూయుక్తుఁడై
సోమాదిత్యసహస్రప్రభాప్రచయ తేజోమూర్తి యై దాసహృ
త్కామాపూరణకల్పకంబయి లసత్కల్యాణముల్ గూర్చు శ్రీ
రామారామఁడు రామచంద్రుఁ డిటు జేరందీసెనస్మత్కృతిక.

మంగళమహాశ్రమి.

మంగళము మన్మథసమాననుశరీర! శుభమంగళము శూలినుత! పీఠా!
 మంగళము దానవవిమర్దనసమర్థ! జయమంగళము యోగిహృదయేశా!
 మంగళము దాసజనమానితవిశేష! శుభమంగళము దివ్యమణిభూషా!
 మంగళము సముదితమైథిలనుతాళ్య! జయమంగళము తమ్మరపురీశా!

శ్రీ సీతారామచంద్రార్పణ మస్తు.

శ్రీ

వేదగిరి నృకేశరి తారావళి .

ఉ॥ శ్రీరమణీకళసో! యతసీకసుమాంచితగాత్రో! ధర్మవి
స్తారలనచ్చరిత్రో! హరధాత్మకృతస్తుతిపాత్రో! ఘోరసం
సారమహాంధకారచయసారఫలిత్రో! సురారిత్రైత్రో! వి
స్ఫారవిచిత్రో! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి! ౧

ఉ॥ శ్రీవనజాక్ష! దుష్టజనశిక్ష! దయామయవీక్ష! మాని సం
జీవనదక్ష! నవ్యతులసీజలజాగరుచందనాదిసం
భావితవక్ష! సంతోషభాజనకక్ష! విరోధయాక్ష! స
త్సావనదీక్ష! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి! ౨

చ॥ దురితతమఃపతంగ! ఖరదూషణదుర్మదభంగచంగ! సం
భరితసుఖాంతరంగ! యనుభావితసాధుజనానుమంగ! రా
గరహితభక్తసంగ! భుజగప్రతిపక్షతురంగ! హస్తసం
భరితరథాంగ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి! ౩

చ॥ సనకసనందనాదిమూనిసన్నతపాదసరోజ! భక్తహృ
ద్వనరుహభృంగరాజ! సతతస్ఫురదున్నతతేజ! కంకజా
సనముఖదేవతేష్టఫలసాధనకల్పకభూజ! ధర్మపా
వనతరుబీజ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి! ౪

చ॥ కుసుమశరోపమాననవకోమలమేఘశరీర! రుక్మిణీ
రసికమనోర్థచోర! పరరాజకలాధరమానసాంబుజ
ప్రసృమరసద్విహార! రిపువర్గవనీవిహరత్కుతార! తా
వసపరివార! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి! ౫

ఉ॥ భూపవనాంబరాగ్నిజలభూతవివృద్ధజగన్నివాస! ది
గ్వాప్యపితసద్యశోవిశదభాస! సురాహితకంఠలుంతనా
రోపితదోర్విలాస! రుచిరూషిత కాంచనవాస! దాసహృ
త్సాపనిరాస! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి! ౬

చ॥ కరమకవిత్రయోగిజనవాంఛితపాదపరాగ! యిందిరా
కరమణికంకణోల్లసదఖండరుచిస్ఫుటవామభాగ! శ్రీ

కరభుజకేంద్రతల్పపరికల్పితదివ్యసుషుప్తియోగ! భా
స్వరగుణపూగ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి!

2

చ! వరమణిభూష! ఘోరభవభారహరప్రతిభావిశేష! భూ
సురపతోష! ధర్మగుణశోభితఃస్తులనత్యభాష! సం
భరితవిచిత్ర! వేష! నిజభక్తమనోంబుజపూష! ధూతదు
ర్భరతరదోష! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి!

౩

చ! వరమదయాలవాల! పరిపంథివనానలకీల! క్షీరసా
గరతరలోర్ధ్వశీకరవికాసితమాక్తికజాల! నిశ్చల
భిరససమూహయోగపదవీగతసాధుజనానుపాల! భూ
భరణవిలోల! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి!

౪

ఉ! లోకనాపకృద్దనుజలోకపరీవృతసోమకాసురా
స్థాకతరప్రతాపపటుదోర్బలకాననవీణిహారోత్త! నా
భీకభవాతరంగ సుదృఢీకృతభాసురవేదనూత్త! శో
భాకరగాత్ర! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి!

౧౦

ఉ! మందరభూమిభృద్వహనమానితనిష్ఠురపృష్ఠభాస్వర
తున్నదరకచ్చపాకృతివిశోభిత! సర్వసుపర్యమానసా
నందసుధాప్రదాతృకరుణాగుణభూషిత! దేవదేవరా
డ్వందిత! భవ్యవేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి!

౧౧

చ! జలనిధివేష్టితోర్ద్వితలసంతతజంతుసమద్భృతిప్రళ
స్తులనదుదారభాసురవిషాణవరాహశరీర! గాఢదో
ర్బలవిషినాంతరస్థితహిరణ్యదృగున్మదకుంభిమారణో
ద్భలహరివీర! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి!

౧౨

చ! ప్రలయదివాకరప్రతివిభాసదృగజ్జడధన్వనృకేశరిం
ద్రలలితదేహ! మేరుశిఖరప్రతిమానసురారి నాయకో
జ్వలభుజసారపావకనివారణనిర్భరవారివాహ! ధీ
బలజితమోహ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశరి!

౧౩

ఉ! వాసవరాజ్యపీఠసమవస్థిత రాక్షసరాజసంపదు
ల్లాసహరప్రతాప! శుభలక్షణబాడబంశసంభవో

ద్భాసితఖర్వరూప! సుపథప్రణతాఫలలోకరక్షణా
భ్యాసకలాప! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశనరీ

౧౪.

చ॥ పరమతపోవిశేషదుచిభాసురభాసురజాత! క్రూరభూ
వరసకిరీటమస్త్రకవిధంగ విధానపరీత! దోర్బలా
సరుచిరసత్పరశ్వధలసద్భక్తిస్థైర్యమేత! శాంతిత
త్పరసముపేత! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశనరీ!

౧౫

ఉ॥ త్మోతనయామనోవిమలసారసమిత్ర! దశాస్యకంఠసం
ఘాతవిలుంతనవశ్రీతకాయకధారణదిత్ర! కోనల
త్మోతలనాథపాత్ర! హనుమత్ ప్రవసీయచరిత్ర! భక్తహృ
త్పాతకజైత్ర! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశనరీ!

౧౬

ఉ॥ మోహనవేణుగానరసమోహితగోపవభూభుజంగ! రా
ధాహృదయాబ్జభృంగ! హిమధామనిభాననభాసురాంగ! దా
సాహితకారిదుర్జనచయాంధతమస్రకతంగ! భక్తసీ
వాహితసంగ! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశనరీ!

౧౭

చ॥ వ్రవిమలశాంతమానసవిభావితసుందరబుద్ధరూప! దై
త్యవిసరకామినీహృదయదాహకమోహకవాక్రతాప! వి
శ్వవిశదబోధనాద్యఖలభావనిరూపితసత్యదీప! ప్రి
భవహృతపాప! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశనరీ!

౧౮

ఉ॥ క్రూరసురారిసంఘశకుంతనఘోరకృపాణశౌర్యవి
స్తారభుజప్రతాపవితరప్రతివీర! సుధీహృదబ్జసం
చార! సితాశ్వసంగ్రాధితజైత్రవిహార! శుభవప్రచార! భూ
భారవిదార! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశనరీ!

౧౯

చ॥ సురుచిరభక్తియోగకరిశోభితదైత్యతనూజచింతనా
పరిమితతోష! భక్తజనపాలనసుస్థిరవేష! దుష్టభీ
కరకరిభాష! సంయమనికాయమనోహరవాగ్విశేష! భా
స్వరమణిభూష! వేదగిరివాస! దయాలహరీ! నృకేశనరీ!

౨౦

చ॥ దశవదనాదుజాత్మపరితాపహరారిచితధైర్యసార! ని
గ్విశదయశఃప్రపూర్ణరఘువీర! నిజాంఘ్రియుగాశ్రితార్యసం

ఘశరధిశరవ్విశర! యఖండపరాక్రమదుర్నివార ది ॥
వ్యశుభవిచార! వేదగిరివాస! దయాలహరి! సృకేశరి! ॥

౨౦

ఉ॥ వారిచరప్రవీడననివారణభూరినమోనమఃకిరీయా
వారణవారణార్తిహర! వారిజనాదవి ఘూర్ణితాప్తది
గ్వారణకర్ణకోటర! వికాసితకీర్తివిలాసమంగళ
స్వైరవిహార! వేదగిరివాస! దయాలహరి! సృకేశరి! ॥

౨౧

ఉ॥ భారతవర్షగౌరవశుభప్రతిపాదకజాగ్రదీధయా
త్రాణమానరక్షణవిధానవరిష్ట! సుయోధనాదిధా
తీరమణోద్ధతాద్భుతకరీంద్రమృగేంద్రకలాగణిష్ట! ని
ర్వైరపటిష్ట! వేదగిరివాస! దయాలహరి! సృకేశరి! ॥

౨౩

ఉ॥ గౌతమకామినీభవవిఖండనపాదరజః ప్రభావ! గో
త్రాతనయావరిగ్రహణతత్పరసత్వరితస్వభావ! ధా
తీరలనాథరాజతకిరీటమణిప్రవిభాసనూపుర
వారితవిరావ! వేదగిరివాస! దయాలహరి! సృకేశరి! ॥

౨౪

చ॥ చిరసునిచారసద్గుణవిశిష్టధునివాసనిపాలపూజనా
పరిమితహర్షభూషిత! భవప్రముఖాఖిలదేవతోన్నత
స్థిరపదవీప్రదానపరికీలనశోభిత! సర్వలోకభా
స్వరహృదుపేత! వేదగిరివాస! దయాలహరి! సృకేశరి! ॥

౨౫

చ॥ సలలితభోగిభోగవిలసన్మృదుతల్పశయాన! నిత్యని
స్తులకరుణానదీన! పరితోషితగోపవధూనిధాన! కో
మలతులసీకుశేతయసమంచదురస్థులభాసనూన! స
త్పలసువిధాన! వేదగిరివాస! దయాలహరి! సృకేశరి! ॥

౨౬

ఉ॥ శ్రీకరసౌఖ్యవేదశిఖిస్థితరాజ్యరిమాధవేతి నీ
రాకరభాసమానసుగుణాధరణేతి సదామదీయవా
గ్వాక్య తిరస్తు సర్వభువనాంచితకార్యవిధాన మస్తు శో
భాకమనీయభాస్కరనిభాయ సమోస్తు నృసింహమూర్తయే. ॥

౨౭

శ్లో॥ వైఖానసాన్వయోద్భూత! నృసింహః ॥ చార్యమానుసా
తారావళిః కృతా భక్త్యా । గృహ్యతాం శ్రీసృకేశరి. ॥

౨౮

శ్రీకోదండరామదండకము.

శ్రీభూమిజాహృత్సరోజామృతాస్వాదభృంగస్వయాపా! హ
 మీపా! హిరణ్యోదరేశానబర్హిర్భువో దోత్రమాంగస్ఫురద్రీర్మ
 కోటివిరాజత్పదాంభోరుహా! భక్తసాపాపహా! దీనకల్పక్షమాజా!
 విపశ్చిన్మనోదుఃఖసంఘాతతూతాఘదావానలా! సత్యకీలా! సుధీ
 సస్మయూరోత్సుకాంభోధరా! సాదరా! దానవానీకశాఖాఫలాం
 కూరరాజస్మహారావణోర్వీజసంహారర్పః ఝూనిలా! దివ్యలీలా! దయా
 సింధుమూర్తీ! సదాధర్మవర్తీ! జగచ్చక్రివర్తీ! నమద్భద్రకీర్తీ!
 త్రీయాసంచయం బుగ్గీతం దొంగిలింపక మహాంభోధిలో మీనదే
 హుండవై సోమకుందుంచీ వేదంబు సాధించి వేధం బునస్సృష్టిసంధా
 తగాఁ జేయవే, జేయవే మేలు దేవాళికిం గూర్మరూపంబుచే మందరా
 గంబుఁ బైకెత్తియు వ్యేత్తునక దంష్ట్రవై సల్పి భూమిక సముద్రంబులో
 మునకుండక మహాదంష్ట్రవై స్వర్ణనేత్రుక విదారింపవే, వైరిదృంగిం
 పవే శ్రీనృసింహుండవై, పెంపవే మేనబ్రహ్మాండము న్నిండవై
 రోచనిక భూమి దానంబు యాదించి ఖర్వుండవై, బ్రహ్మతేజం
 డవై రాజకోటిం గుతారంబుచే గంతముల్ దుంపవే, జంపవే రావ
 ణోద్దండశుండాలముక జానకీనాయకాఖ్యాతసింహస్వయాపంబుతో,
 రోహిణీపుత్రవేషంబు మైదాల్చి శ్రీకృష్ణతేజంబుతో భూమిభారంబు
 సాంతంబుఁ గావింపవే, దుంపవే వైరిదారాంతరంగంబులక
 వే గరంగించి, కూరాత్ములక, దుష్టులన్ నాశముం జేతు వౌచార!
 నీచిత్రముల్ వెగ్గలం బుగ్గడింపం బ్రపంచోద్భవ స్థేమథంగాదిలీలా!
 జగన్నాయకా! సాదరాయత్తచిత్రాంబుజా! దీనబంధూ! మహాకష్ట
 సంసారమోహంధకారాల్లిలో మున్నియున్నాడ నీవాడ నీదాసుఁ
 డం గానక గావు మోతండి! శ్రీ తమ్మరగ్రామవాసా! రమా
 చిద్విలాసా! ధరిత్రీ సుతానాయకా! భద్రసంధాయకా! దేవ! కోదండ
 రామప్రభో! తే నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః.

స్తోత్రపంచకమ్.

౧. శ్రీజానకీహృదయపంకజపద్మమిత్రం
శ్రీకంఠచిత్తపిలయా తరిభాసహాసం
హైరణ్యచేలమఘబీజహాశములం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మిహిడే.
౨. పాలస్త్యమత్తగజసింహకశోర మాద్యం
నీరంధ్రనీలహణిభాసితదివ్యదేహం
కాంతిస్ఫురన్మణికేరీటసుయూఖపైష్టం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మిహిడే.
౩. వాతాత్మజాడన్విత మహానల మార్తండుం
రక్షోగణాశలనివాదకం మహీశం
ఈశాదినర్వదిగర్భితతద్రభావం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మిహిడే.
౪. శ్రీకోనలేంద్రతనయాజర రాభిచంద్రం
భక్తార్చనీయపదపంకజ మాదివేవం
రాజేంద్రరిత్నమకుటార్చితపాపహరం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మిహిడే.
౫. నీలోత్పలాభసేయనాచితసత్కటాక్షం
బద్ధోద్భవోద్భవసుగానచోత్తమంగం
దాసాఘసారసకదంబవిలాసహంసం
శ్రీతమ్మరాఖ్యనగరీస్థితరామ మిహిడే.

శ్రీ భాగవతము.

(గ్రంథకర్త : శతావధాని సంపన్నకుంబ సింగరాచార్యులుగాడు.)

ఇయ్యది యథామూలముగను, సలక్షణముగను, బవిశ్రీభావ
ధురంబుగను సరసమైనతైలిలో బొచిత్యము ననుసరించి రచింపఁ
బడున్న యత్యుత్తమ గ్రంథరాజము.

ఇందు అధ్యాయసంఖ్య సూచింపబడినది. విశేషాంశము లను
ంధముగా జేర్పబడినవి. ముముక్షువులకును, ధర్మజ్ఞానువులకును,
వేదాంతశాస్త్రపరిశోధనపరులకును నవశ్యము బఠింపదగినది.

గ్రీథమ సంపుటము— ఇందు పగ్గిథమ ద్వితీయస్కంధ
ములు గలవు. వెల రు 1-0-0

షష్ఠమ సంపుటము— ఇం దేకాదశ ద్వాదశ స్కంధ
ములు గలవు. ఈ సంపుటము
భాగవతమునకంతకును సిద్ధాంత
సారమును, భగవద్గీతకు భాష్య
రూపమునునై యున్నది. అచ్చు
లోనున్నది. 1-0-0

త్రీ భాగవత పగ్గిథమ పద్యము— త్రిమతవ్యాఖ్యాన
విశిష్టము. 0-4-0

గీతావళి— ఇందు శ్రీ భాగవతమునందుగల యన్నిగీత
ములును గలవు. 0-8-0

వలయువా రీ క్రింది చిరునామాకు వ్రాయవలెను.—

శ్రీ భాగవతగ్రంథ మం దలి,
జగ్గయ్యపేట, కృష్ణాజిల్లా.

